

[Udenrigsministeren]

øjeblikket, og som såmænd nok skal genopstå et andet sted.

Så jeg hilser velkommen både hr. Arne Melchior's hib til os alle sammen her i dag og så de begyndende tegn på, at man er villig til i en situation som den nuværende at begynde at genoverveje gamle og fastlåste synspunkter. Det er nu ikke så ringe.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Først med hensyn til Mellemøstkonferencen. Nu bliver jeg lidt urolig, når udenrigsministeren siger »i rette tid«. Jamen det har man faktisk sagt siden 1973-74: i rette tid, og den går ikke. Og den går slet ikke efter den krig, som har fundet sted, og med det klima, som eksisterer nu, den situation, der eksisterer nu. Så er »rette tid« faktisk 1991. Det synes jeg at man bør se i øjnene, hvis ikke man vil invitere en forfærdelig masse yderligere ulykker indenfor. Det er der jo en klar vilje til hos nogle, i hvert fald når jeg har hørt heroppefra, hvordan selve krigen og USA's fremragende initiativer til at starte en krig er blevet rost.

Jeg tror, man skulle tænke på, at hele den situation, vi står i nu med over 100.000 dræbte i Irak, med et land, der er bombet tilbage til, som det er sagt, forindustrielt tidsalder, dog lige bortset fra Saddam Husseins krigsmaskine – for den er altså intakt, i strid med hvad Bush sagde – og nu med nedslagtning af kurdere og shiamuslimer osv., hænger sammen med den krig. Det hænger sammen med selve krigen, det hænger sammen med Bushs proklamation af, at Saddam var så svækket, og så mente man, at nu kunne man starte oprøret. Det hænger også sammen med Bushs egne opfordringer og appeller under krigen til de dér mennesker om at starte oprør, for nu skulle vi af med Saddam. Det stod godt nok ikke i FN's resolution, men det var også et mål at slippe af med Saddam, og det kan være et mål for et oprør, og Bush appellerede til dem om at gøre oprør.

Ja, det er da årsagerne til, at det netop er nu, det sker. Der har været en årelang konflikt, kurderne har været undertrykt i årevis, og der har været flere oprør – i øvrigt et stort et i begyndelsen af 1970'erne, som blev totalt forrådt af USA – så jeg synes nok, man skal tage og tænke sig lidt om, inden man kaster sig ud i de store lovprisninger af USA's rolle i det her.

Så vil jeg godt sige til sidst, at jeg altså ikke vil tages til indtægt af hr. Arne Melchior, fordi jeg siger, at jeg da også helst så, at Saddam var væk, og at han ikke sad på den post. Det har jeg sagt ikke alene efter krigen, men også under krigen og før krigen. Der er masser af statschefer, som jeg gerne så erstattet af nogle andre, det være sig Mengistu, det være sig Shamir, det være sig Mobuto – der er masser af dem – hvor jeg hellere så nogle nogle andre statschefer eller regeringschefer end dem. Men det er ikke udtryk for, at jeg mener, at så skal USA sætte sig ud over alle regler og afsætte dem.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne bekræfte hr. Gert Petersens ud-sagn heroppefra om, at jeg i dette spørgsmål har indtaget et særstandpunkt i SF, et særstandpunkt, som jeg fastholder, og med henvisning til de bemærkninger, som udenrigsministeren og hr. Arne Melchior er kommet med, skal jeg lige for klarhedens skyld sige til hr. Arne Melchior, at jeg ikke har talt om en fjernelse af Saddam Hussein.

Det, jeg har talt om, er, at det efter min mening burde overvejes i en situation, hvor et folkemord var i gang mod kurderne i det nordlige Irak, i en situation, hvor det ikke var muligt at få en FN-resolution igennem, som effektivt sikrede en FN-beskyttelse af kurderne, at det i en sådan situation burde overvejes at sætte kurderne i stand til at forsvare sig mod de irakiske helikoptere og mod de irakiske tankstyrker, sådan som f.eks. Storbritannien har foreslået det.

Dette kunne efter min opfattelse gøres ved at sætte kurderne i besiddelse enten af Stingermissiler, Carl Gustav-antitankvåben eller andet. Det er min opfattelse, at når vi står over for en situation, som er et folkemord, sådan som vi så det, så er det vores moralske forpligtelse at foretage os noget og sørge for, at folkemordet bliver bragt til ophør, og jeg mener, at i en sådan situation må vi også overveje foranstaltninger som dem, jeg spurgte udenrigsministeren om i spørgetiden i går. Jeg forstod på udenrigsministeren, at det er ikke noget, man har tænkt over eller overvejet. Jeg konstaterer med tilfredshed, at det er lykkedes forhåbentlig permanent at få Saddam Hussein til at standse myrderierne på kurderne, men jeg må indrømme, at min tillid til, at det vil være en varig situ-